

ת"פ 63154/10/20 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 63154-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד ליאל אהרונ

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד מארון אבו נאסר

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום ובו עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, **תקיפה** לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל ו**גניבה** לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל.

בתאריך 27.10.20 בשעה 03:00, על רקע חשדו של הנאשם, כי **אחותו**, בגירה כבת 22, משוחחת עם גבר אחר שאינו בן זוגה, הוא **גנב את מכשיר הטלפון הסלולארי שלה**. המתלוננת ניסתה להחזיר לידיה את מכשיר הטלפון הסלולארי, אך הנאשם "הכה אותה, מספר מכות, על אוזנה השמאלית ועל כתפה השמאלית ואמר לה "אני אהרוג אותך יא זונה, יאללה זה הזמן שלך".

בסמוך לאחר מכן, הגיעה אל החדר **אימם** של נאשם והמתלוננת, היא נעמדה ביניהם והנאשם **איים על אמו: "זוזי, זוזי או שאני ארביץ לך או שאני אהרוג אותך ואותה"** ויצא מן הבית כמכשיר הטלפון הסלולארי בידו.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר עבירת האיומים שאותה ביצע הנאשם כלפי אחותו ואמו הם ההגנה על ביטחון, שלומן ושלוות

נפשו ואילו ביחס לעבירת התקיפה של אחותו, השמירה על גופה וביטחונה.

נוכח עקרון ההלימה, התכלית העומדת אחר העבירות שבכתב-האישום ופסיקה הנוהגת בתחום, אני קובע שמתחם הענישה ביחס לאירוע העברייני הכולל (הגם שמדובר בשתי מתלוננות שונות), המתואר בכתב-האישום נע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, לפסקי-הדין הבאים תוך דגש על עבירות האיומים ואבחנתם לעניין האלימות במקרנו:

רע"פ 2564/11 קטנור נגד מדינת ישראל (4.4.11):

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירת איומים, בשל כך שהוא שלח לזוגתו מספר הודעות SMS ובהן כתב לה דברי איום, בין השאר שירצח אותה אם לא יקבל לידיו את בתם, והבהיר: "...אלו לא איומים אלא הודעה מפורשת מה יקרה לך מחר", נדון לחודש מאסר בדרך של עבודות שירות. בית-המשפט העליון קבע, כי "העונש שהוטל על המבקש הינו עונש קל במיוחד וזאת לאור החומרה היתירה של עבירת האיומים בתוך המשפחה בכלל והעובדה כי איים על גרושתו כי ירצח אותה במידה ולא יקבל לידו את בתם המשותפת בפרט".

רע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/6/08):

נאשם בעל עבר פלילי ל-12 חודשי מאסר בפועל, אך יש לקרוא את הנסיבות המיוחדות שבאותו פסק דין יחד עם פסק דינו של בית-המשפט המחוזי (ע"פ 1225-11-07) שם צוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם הוכתם בינתיים בעבירות של אלימות נוספת כלפי אשתו וכיוצא באלה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 קפש נגד מדינת ישראל (2/2/11):

נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, בכך שאיים על גרושתו, פנים אל פנים שיגמור את חייה, אמר לה שיבצע את זה (אירוע בודד) בעל עבר פלילי רלוונטי, בין השאר בעבירת איומים כלפי אותה מתלוננת, נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 7032-05-16 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נגד מושקוביץ (31/5/16):

נאשם שהורשע בעבירת איומים אחת כלפי זוגתו, שירצח אותה, נעדר עבר פלילי, היה עצור כחודש, נדון למאסר מותנה ול-5,000 ש"ח קנס.

רע"פ 149/19 קובי פפאשוילי נגד מדינת ישראל (10.1.19) - עפ"ג (מחוזי מרכז) 44239-10-18 פפאשוילי נגד מדינת ישראל (18/12/18):

נאשם הורשע בריבוי עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, בית-המשפט המחוזי קבע כי מדובר באיומים בוטים בפגיעה במתלוננת, ברציחתה, בפגיעה ברכושה. עיון בכתב-האישום המתוקן לימדני, כי בשמונה איומים, ובהם עשרות רבות של מעשי איומים והטרדות, הוגש תסקיר שאינו חיובי, דובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ביותר, נקבע מתחם שבין חודש עד 15 חודשי מאסר בפועל, נדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 3255/14 ביטון נגד מדינת ישראל (16/3/15):

הנאשם זוכה מעבירת ההצתה ונדון ביחס לעבירת איומים לחודשיים מאסר על תנאי.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 40105-03-16, מדינת ישראל נגד אלבליה (8/5/17):

שתי עבירות איומים, בעל עבר פלילי, 4 ימי מאסר יחד עם ענישה צופה פני עתיד.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 59211-02-20 צרויה נגד מדינת ישראל (10.8.20):

נאשם אשר השמיע איומים חריפים כלפי אמו, גם באוזני שוטרים, שידקור אותה, שיחתוך לה את הידיים, בעל עבר פלילי, שכולל הרשעה קודמת בתקיפה ואיומים של אמו שירצח אותה, תסקיר שלילי, ללא אופק שיקומי, נדון ל- 3 חודשי מאסר ויום.

יצוין, כי נציגת המאשימה הגישה כראיה למדד עונשי ולמתחם עונשי רק את גזר-דינו של בית-משפט קמא בעניין צרויה הנ"ל, וזאת בלא כל התייחסות לפסק-הדין של בית-המשפט המחוזי, שהיא לא הייתה ערה לו (עמוד 10 שורות 18 - 26), ולפיכך מצופה מנציגת המאשימה הטוענת לעונש בבית-משפט, המגישה גזר-דין, שתבדוק היטב מה הייתה התוצאה בערכאת הערעור ואולי אז תגבש לעצמה דפוס טיעון לעונש שונה, אחר, מותאם יותר לפסיקה הרווחת המחייבת.

ע"פ 28636-10-20 (מחוזי מרכז) קוזנצוב נגד מדינת ישראל (10.11.20):

נוכח הסכמת המדינה להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופת מאסרו הוא שוחרר בו במקום. דובר בנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, לאחר שהתקשר למוקד 100 של משטרת ישראל והשמיע משפטי איום, כגון שהוא הולך לדקור את זוגתו. לחובתו עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות, כולל עבירות איומים, תקיפת בן זוג

שבגין נדון לעונשי מאסר. הוא לא השתלב בהליך שיקומי, למרות שבית המשפט אפשר לו זאת. בבית-משפט השלום הוא נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל. כאמור, בבית-משפט המחוזי הועמד עונשו בהסכמת המאשימה על תקופת מאסרו, שהיה אז מיום 31.5.20 - 10.11.20, כלומר: **חמישה חודשים ועשרה ימים**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). שיקולים לחומרה:

הנאשם ביצע עבירות חמורות המחייבות ענישה בעלת משקל, אשר תשיב לו כגמולו ותרתיע אותו מלשוב ולבצע מעשה שכאלה.

הרקע למעשים הוא חשדו של הנאשם, כי אחותו, שהיא בגירה, עצמאית, הזכאית לחייה ולפרטיותה, משוחחת עם גבר שאינו בן זוגה. מתוך הרגשה של אדוניות על חייה, על גורלה, הוא גנב את מכשיר הטלפון הסלולארי שלה, תקף אותה במספר מכות, איים עליה שיהרוג אותה ואיים על אמה שנחלצה לסייע לה.

אין להקל ראש בכל אירוע של אלימות או איומים המתרחש בתוך התא המשפחתי, ובכלל זה בין אח כלפי אחותו ואמו.

יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש, מדובר בהתרחשות אחת, שלא נשנתה, ואין מדובר באירוע אלים או מאיים מן הרף העליון.

יצוין, כי לא הונח בפני תסקיר לעניין העונש, שיכול היה ללמד על נסיבות נוספות, להציג את סיכויי השיקום או הסיכון, להציג את עמדת המתלוננת ולהביא את המלצותיו, והייתה זו בחירתו של הנאשם לעשות כן, כפי הנראה משיקולים מעשיים של פרק הזמן הנדרש לקבלת תסקיר לעונש, נוכח מעצרו עד תום ההליכים.

(2). שיקולים מקלים:

הנאשם יליד 1996, **נעדר כל עבר פלילי**, וזהו מעצרו הראשון.

הנאשם הודה, לא ניהל משפט, חסך זמן ציבורי ואת עדות בנות המשפחה.

הוצגו תעודות רפואיות של הנאשם ושל אביו (במ/1 + במ/2). בכל הכבוד, אין להבין מה פשר התנגדותה של המאשימה להגשת שתי התעודות הרפואיות ומה נתונים מרעישים ניתן למצוא באלו שהצדיקו את התנגדותה החריגה (עמוד 11 שורות 7 - 8).

שמעתי את עדות הוריו של הנאשם, אשר מסרו דברים על אופיו והבאתי אותם בחשבון במסגרת כלל השיקולים.

אציין, כי אני מכיר את המשפחה מתיקים קודמים הנוגעים לאבי המשפחה (ת"פ 22393-05-18 שלום רמלה, ת"פ 33525-11-18 שלום רמלה), נחשפתי לתסקירים, לחוות דעת, לאירוע המצער שהיה מנת חלקה של המשפחה ולנתונים רלוונטיים נוספים. חבל שנציגת המאשימה לא העמיקה חקר בעניין זה ואולם, הזהרתי את עצמי שלא להשתמש יתר על המידה במידע שאליו נחשפתי, אשר לא לובן באולם בית-המשפט, במסגרת תיק זה, בהתאם לדין.

במילותיו האחרונות הביע הנאשם צער חרטה והבטיח: "...אני לא אגיע למצבים כאלה. מה שעשיתי באירוע הזה לאחותי לא בסדר".

עבירת גניבת הטלפון הסלולארי, חמורה כשלעצמה, אולם הנאשם עשה כן מתוך מניע אחר ולא מתוך מניע רכוש.

ד. מסקנה:

נוכח טיב האיומים, שאותם נקט הנאשם כלפי אחותו ואמו, טיב התקיפה החמורה כלפי אחותו, נסיבות המקרה, הרקע והמניע למעשים, ומנגד העדר עבר פלילי, ההודאה, וכלל הנסיבות, באתי למסקנה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בצורה מדודה, בכפוף להלכות בית-המשפט מחייבות דלעיל, בשינויים המחויבים, ואבאר שאם המאשימה הגישה, כדוגמא, רק את פסק-דין צרויה דלעיל, כמדד עונשי, הרי שיש לקבלו לפי פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי הנכבד, בשינויים המחויבים למקורו.

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 27.10.20.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי הגוף, למעט איומים.

ג. 3 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה הנאשם, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת איומים או גניבה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, במעמד הצדדים.